

forslag være blevne vedtagne. Nu er kun det ene af disse Forslag af Udvalget, nemlig det under Nr. 4, blevet vedtaget, det andet er derimod blevet forkastet, og Følgen deraf bliver efter min Formening, at det sidste Stykke af § 20 uden videre må betragtes som bortfaldet, medens derimod det første Stykke af den nævnte Paragraph vil forblive staaende, hvis Paragraphen i det Hele vedtages; da der ikke er stillet noget Ændringsforslag til den, vil jeg dog, naar vi komme til Afstemningen, betragte den som vedtagen uden Afstemning, hvis Afstemning over den ikke særlig forlanges. — Til Lovforslagets § 21 er der ogsaa af Udvalget stillet det Ændringsforslag, at Paragraphen skal udgaae; dette Ændringsforslag vil finde sin Afgjorelse ved, at det stemmes over selve Paragraphen. — Til §§ 23 og 24 er der stillet Ændringsforslag med Hensyn til de deri forekommende Citater, som ere rene Redaktionsændringer; og hvis Stæbne vil afhænge af, hvad der bestemmes med Hensyn til selve §§ 20 og 21. — Til Lovforslagets § 28 er der endelig stillet Ændringsforslag, haande af Udvalget og af Finansministeren. Hvis dette sidste, som jeg vil sætte først under Afstemning, vedtages, vil jeg betragte Udvalgets Forslag til samme Paragraph som bortfaldet; og det vil altsaa kun i det modsatte Tilfælde komme under Afstemning. Jeg antager, at den ærede Ordfører er enig heri. (Ordføreren: Ja.) — Forhandlingen over det sidste Afsnit af Lovforslaget med de dertil hørende Ændringsforslag er saaledes aabnet. Jeg skal give Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren: Den første Paragraph i det nu foreliggende Afsnit er § 17, til hvilken Udvalget har stillet et Forslag, som gaaer ud paa nærmere at fastsætte Begrebet om, hvad der skal forståes ved, at en Gjenstand er i Postvæsenets Bærg. Til dette Ændringsforslag har jeg derhos tilladt mig atter at stille et Ændringsforslag, hvilket sidste er stillet for at gjøre det tydeligt, at den Bestemmelse, som Udvalget har foreslaaet indsat, kun er anvendelig i de Tilfælde, hvor den Gjenstand, som Postvæsenet modtager, afleveres mod Til-

staaelse, altsaa hører til de Gjenstande, for hvilke Modtageren skal give Kwittering. I Postloven af 11te Marts 1851 er det udtrykkelig bestemt, at Erstatningspligten for Postvæsenet ophører, naar Adressaten har kwitteret for Modtagelsen; og en saadan Bestemmelse er det forekommet Udvalget, at det vilde være ønskeligt ogsaa at have i den foreslaaede nye Lov med Hensyn til Værdsfagers og Pakkepostfagers Forsendelse, ligesom man derhos, da man maatte ansee det for tvivlsomt, om der ikke kunde forekomme Tilfælde, hvori der med Grund kunde opstaae Spørgsmaal om, hvorvidt en Gjenstand, som var bortkommet, til den Tid, da den bortkom, havde været i Postvæsenets Bærg, har troet, at det vilde være rigtigst at søge en Forklaring givende derom. Det Forslag, der i dette Diemed af Udvalget er stillet, vil, hvis Ændringsforslaget bliver vedtaget, lyde saaledes: „Naar de i nærværende Paragraph nævnte Forsendelser behørigt ere afleverede til Postvæsenet, betragtes de at være i dettes Bærg, indtil Adressatens Tilstaaelse for sammes Modtagelse er givet.“ Jeg hørte det ærede 9de Kongevalgte Medlem (Fischer) igaar fremsætte en Ytring om, at dette Forslag ikke var heldigt, og jeg forstod denne hans Ytring saaledes, at Redactionen deraf ikke var heldig. (Fischer: Ikke smukt Danfl.) nuvel, at det ikke var smukt Danfl. Jeg maa ogsaa tilstaae, at jeg selv har været noget i Tvivl om det snarest hurde hedde: „betragtes som værende“ eller „betragtes at være“, men jeg har dog troet, at det vilde være rigtigst at sætte „betragtes at være“, hvilket Udtryk ialfald ikke kan misforståes. Jeg har forøvrigt, da jeg igaar blev ængstelig over den Ytring, der i saa Henseende fremkom fra det ærede 9de kongevalgte Medlem, gjort mig megen Umage for at finde en Autoritet, for, hvorledes Udtrykket rettest skulde være. Men da Professor Molbech er død, og da en anden Mand, som jeg i den Anledning søgte, ikke fandtes i Byen, maatte jeg lade det staae hen og maa lade det staae her, indtil jeg har hørt det 9de kongevalgte Medlem udtale sig nærmere derom, idet jeg dog strax skal erklære mig ganske villig til at høre mig for en højere Autoritet i saa Henseende. Hvad Fri-